

DIE LÄNGSTER PONT

van Brand Kathrinche

Di Längster Pont, dat woor vröjer ale ganz fein Denge
do kosse di Alde e Liidsche van senge
doo hat dä Lurze Pitt jät Feines erfonge
on dat woor däm werklisch priima jelonge.
Dä schpannde e Drootsiuel duur dä Riin hin on her,
on wenn dann jraad ke Schepp en de Weer,
dann leejt dä die Pont loope langes et Seel, van jön Sit noo heej,
joo, dä alde Lurz, dä woss wat dä deej.

Die Längster Pont woor vör de Lüt en Vreud on e Jlöck,
denn domols, do joo et heej on doo noch kenn Bröck,
se wadde jedoldesch, ov ärm oder riik,
denn jedder moss waade, se woore all jliik!

Dii Schleppzösch, di trokke jedoldesch vrbeej,
denn di Pont woor op jön Sit, on merr woore heej.
On koom di dann endlich, jemütlisch on schön,
jeveijl os die Jlock möt di koopere Töön,
di Vaane, di Kette, dä ganze Ambraasch;
dä Lurze Pit als Pontekääl möt völl Kuraasch!
Dä schprong dann et eesch van di Pont av om Langk,
on mäke di vass, on nooheer wier op Jangk,
dä klemmde di Jlock, doo henge koomener noch,
dat woor maar jeterscht, denn dä waade joo doch.

Di Pont on di Mensche, di hadde noch Tiit,
noo jön Sit te vaare, dat woor joo net wiit,
on och noch jevöörlich, so mende de Lütt,
di hadde Ängs vör dä Riin, net angisch wii hüt;
doo woore di Lüt, di noo Düsseldörp jenge,
nom Maat, on te Vout, möt en Mang om Kopp op ene Vronk,
on dat woor jewess ke jemeklisch Denge,
di Botter, die Eier om Kopp, an de Ling noch dr Hongk,
en Kuh möt e Kalv, on e Schoop, wat fiis schtongk.
Die Lütt medde dootösche, e Liedsche jesonge,
on vüüre vör de Pont sind di Welle jeschpronge,
on jön Sit, doo hät dänne die Bottram jeschmekt,
so hant dii di schönsde Riintuur jemäkt.

Die alde Pont van Lurze Pit
looch schtell noo'm Kreesch
noch op des Sit. (1946)